

Útbúgvingartilboð til tey ungu

Í Fimmaranum seinasta mikudag var evnið »tey ungu og arbeiðsloysið«. Hetta er ein álvarsspurningur, og tí er væl skiljandi, at útvarpið tekur hann til viðgerðar.

Tey trý, sum sótu í útvarpsstovuni, harmaðust um støðuna, tey tosaðu um tey tiltøkini, sum verða sett í verk, og eiga at verða sett í verk. Tey vistu á, at nú, tá tað er trupult hjá teimum ungu at fáa arbeiði, eru fleiri, sum nærum av neyð fara á miðnámskúlar.

Rætt er, at fleiri og fleiri ung søkja inn á miðnámskúlarnar, og helst er arbeiðsstøðan í samfelagnum ein av orsökum til, at tey gera tað. Men trupulleikin at fáa arbeiði er ikki einasta orsök til, at fleiri halda fram á miðnámskúlum. Tann størri tilgongdin er helst eitt tekin um, at ung fólk nú á dagum vilja hava eina útbúgving. Tað er gott fyri tey sjálvi, og tað er gott fyri samfelagið.

Men rætti er tað, at trýstið á teir verandi mið-

námskúlarnar økist, og soleiðis sum støðan er nú, kunnu teir ikki noka tærvín.

Í sambandi við miðnámsútbúgvingarnar varð sagt, at tilboðini til tey ungu ikki eru nóg fjøltáttað. Tað eru tær so nevndu traditionellu miðnámsútbúgvingarnar, fyrst og fremst studentaskúli og handilsskúli og nú eisini fiskivinnuskúli, sum standa teimum ungu í boðið, meðan tey, sum kundu hugsað sær handverkarútbúgving ella aðra yrkisútbúgving, ikki hava nakrar møguleikar í dag, tí at læruplássini eru so fá, bæði í privatvinnuni og á almennum arbeiðsplássum.

Jaspar Olsen, ein av lutakarunum í sendingini, kom inn á umsóknarblaðið á landsskúlafyrisingini til miðnámsútbúgvingarnar. Á hesum umsóknarblaði ber til at ræðasta ynskini fyri miðnámsútbúgvingunum, men hann saknar ein valmøguleika, sum fleiri ung fólk helst høvdu valt, og tað er at

koma í læru. Hann visti á, at í hesum figgarliga truplu tíðum átti tað at borið til at givið ungum lærlingum útbúgvingarstuðul á sama hátt sum onnur fólk undir útbúgving soleiðis, at meistarnir uttan figgarliga byrðu kundu tikið lærlingar.

Fleiri uppskot komu eisini um, hvat gerast kann fyri at hjálpa teimum ungu. Lurtari við tilknýti til reiðari ringdi inn og kom við uppskoti um, at skipini kundu tikið ung fólk sum assistentar um borð, um so var, at reiðarið slapp undan at gjalda lön fyri hesi, og onkur annar ringdi inn og visti á, at tað stóra almenna reiðarið, »Strandferðslan«, saktans átti at kunna taka ung fólk í slíka praktikkætastu.

Hugskotið at geva lærlingum útbúgvingarstuðul er gott, men tverri er hetta ikki øll loysnin, tí nógv privat arbeiðspláss hava heldur ikki arbeiði til tey ungu, sjálvt um tey sluppu undan at gjalda teimum lön.

Eisini verður frá handverkarasiðu víst á, at fara vit undir slíka skipan, so er vandi fyri, at vit fáa alt ov nógvar handverkarar, nógv fleiri, enn okkara samfelag kann bera. Henda spurning kunnu helst vera fleiri meiningar um, men so leingi meistarnir hava rættin yvir lærlingaplássunum, er trupult frá almennari síðu at gera nakað við hetta.

Tað, sum til ber at gera frá almennari síðu, er at fyriskipa so, at øll almenn arbeiðspláss hava skyldu til at taka lærlingar, praktiktantar og assistentar. Við hesum kunnu tey ungu fáa eitt tilboð um eina útbúgving, ella tey fáa møguleikar at halda áfram í framhaldandi útbúgvingum. Sjálvt um tey ikki kunnu halda fram á arbeiðsplássunum, har tey hava fingið útbúgvingina ella praktikkina, so eru tey betur fyri at fara út og leita sær eftir arbeiði við eina útbúgving, heldur enn at hava gingið fyri einki og livað í vónloysinum í fleiri ár.

Í sendingini mikudagin varð eisini komið inn á, at tað eiga at vera meiri tilboð frá teimum teknisku skúlunum, og víst varð á, at í hesum tíðum eiga betri nýtsla at verða gjørd av møguleikum á hesum skúlum.

Tað er av stórum týðningi at fáa teir teknisku skúlarnar við inn í skipanina við miðnámsútbúgvingum. her skal verða sagt frá, at landsstýrið arbeiðir við hesum spurninginum, og um alt gongur eftir ætlan, verður uppskot lagt fyri tingið nú um útbúgvingar á teknisku skúlunum. Hetta vil geva eina meira fjøltáttaða útbúg-

ingarskipan, og eitt javnari býti millum allar miðnámskúlarnar.

Samstundis fáa flest øll ung fólk møguleika at velja ta útbúgvingina ella ta skúlagongdina, tey kundu hugsa sær. Eitt er vist: útbúgving er eitt gott alternativ til at ganga fyri einki.

Marita Petersen

við tykkum, sum eru kirkjufólk í Norðstreymoy og í Vágum: latið prest hava sínar meiningar í friði, men lurtið eftir og spyrjið um talu hansara um Krist. Prestar okkara hava eina góða útbúgving, ikki fyri teirra egnu skyld, men fyri eisini við henni at vera kirkjufólkini um til hjálpar.

Og við teg Una vil eg siga: ger tær ómak við prædiku tíni, lurta altíð væl eftir tær sjálvum og spyr teg sjálv: er tað Kristus, eg prædiki? Og er tað, sum eg annars geri sum prestur, ein avleiðing av hesum? Ella er tað uttanumtós?

Prestarbeiðið er fjølbroytt. Ikki minst týðandi er tað at vera millum fólk, minst ein túr gjøgnum bygdina um dag, oman á flakavirki ella hvar fólk nú samlast.

Tú fært triggar dugnaligar prestar at samstarvast við. Ver tú sjálvur sum tú ert, men lær av teimum. Tú ert ungur og hevur nóg at læra. Vit gomlu eru heldur ikki útlærdir.

At vera prestur er kanska heimsins merkiligasta arbeiði, og tú situr altíð einsamallur við tí, men tað forðar tær ikki í at tala við starvsfelagar tinar, og er tað nakað, eg kann hjálpa tær við, ver so ikki sparin at ringja ella koma inn á gólvíð. Eg eri til fyri tað sama.

Úni, tú 39. prestur í Norðstreymoy og 35. prestur í Vágum síðani trúðótina. Hvussu nógvir hava verið fyri ta tíð, vita vit ikki. Tú ert sostatt settur inn í eitt langt lið av Harrans tænarum. Nú skalt tú at taka upp sama tátt og gera sama gerning, sum teir hava gjørt gjøgnum öldir.

So vil eg ynskja kirkjufólkini í báðum prestagjöldunum til lukku við tykkara nýggja presti. Styðjið hann og stuðlið hann.

Somuleiðis vil eg ynska tær Una til lukku við embætti tínum. Gud vælsigni teg í prestayrki tínum og gevi tær visdóm til at halda miðði greitt fyri eygum: Hin livandi Krist.

Føroya Arbeiðarafelag:

Avtakið einkarrættin hjá Tryggingini

-soleiðis at tann einstaki tryggingartakarin sjálvur fær høvi at velja, hvar og undir hvørjum treytum hann ynskir at tekna tryggingar sínar sigur Føroya Arbeiðarafelag í brævi til løgting og landsstýri. Brævið er soljóðandi:

Viðv. tryggingarviður skiftinum í Føroyum.

Alsamt fleiri limir okkara hava yvirfyri okkum gjørt vart við ónøgd sátt verandi löggevni okkara innan tryggingarvirkssemi.

Vist verður í hesum sambandi á, at Tryggingarsambandið Føroyar við einkarrætti sínum als ikki veitir tryggingartakarnum ta tænastu, sum hesir hava rætt til, meðan tryggingargjöldini hinvegin bert tykjast at

hækka.

Føroya Arbeiðarafelag loyvir sær tí við hesum at heita á Føroya Landsstýri og Føroya Løgting um skjótast til ber at taka av einkarrættin hjá Tryggingarsambandinum Føroyar, soleiðis at tann einstaki tryggingartakarin sjálvur fær høvi at velja, hvar og undir hvørjum treytum hann ynskir at tekna tryggingar sínar.

Sum dømi um sera vánaliga tænastuna, sum Tryggingarsambandið Føroyar og deildir teirra

veita viðskiftafólkum sínum kunnu vit vísa á, at nógvir húsaeigarar eru komnir illa fyri, av tí at hús teirra hava fingið skaða bæði av vatni og stormi, men visti tað seg aftan á, at húsin, tá ið avtornaði als ikki vóru tryggjað móti tí skaðarørsk, sum elvdi til skaðan.

Hetta visir skilliga, at upplýsandi virkssemi hjá eitt nú Føroya Bruna-trygging hevur verið alt ov vánaligt, av tí at tað má vera teirra uppgáva,

serliga við tí einkarrætti teir hava at kunna viðskiftafólk síni sera gjølla um móti hvørjum skaðarørskum húsinu eru tryggjað og samstundis vísa á møguleikar fyri at tryggja móti øðrum skaðarørskum.

Slík upplýsing hevur í ólukkumát manglað undir verandi einkarrættarskipan.

Eitt annað dømi um sera óhepnu gongdina undir verandi skipan, er tann hækking av biltryggingum, sum nú er sett í gildi og sum serliga kemur at raka tey, sum ikki hava ráð at skifta út bil sín eftir fáum árum, men har figgarliga orkan ikki røkkur meira enn til at keypa ein hampiligan bruktan bil.

Enn meira orkymlandi verður støðan, tá ið so spurnartekin verður sett við heimildina til yvirhøvur at fremja hesar broytingar, sum Tryggingarsambandið Føroyar nú hevur fram.

Samanumtikið kunnu vit bert staðfesta, at mis-